

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευήν.)

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Διατρίβων ὁ στίχος λεπτὰ 25

Ἐδοποιήσεις καὶ ἀγγελίαι κατ' ἀπορίαν.

Ο ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΟΜΗΣ

ΕΤΗΣΙΑ

Ἀρχ. Ν 11.

Πληρωτέα κατ' ἐξαμηνίαν

Ἡ κατὰ τοῦ Συντάκτου τοῦ «Φορολογουμένου»
ποιὶν ἐκ τῆς δίκης.

Ἐγχομεν ἐπιφυλαχθεὶς εἰς τὸ προηγουμένον φύλλον νὰ χαρακτηρήσωμεν προσεκκόντως τὴν κατὰ τοῦ Συντάκτου τοῦ «Φορολογουμένου» κατηγορίαν ἐπὶ ἐξουσίαι τοῦ πρώην δημοτικοῦ συμβουλίου τοῦ Δήμου Πατρέων, τὴν ἐκδικασθεῖσαν ἐνώπιον τοῦ ἐνταυθα Κακουργιοδικείου κατὰ τὴν παρελθούσαν Παρασκευήν, ὡς καὶ τὴν ἐννοίαν τῆς ἀθωωτικῆς ἀποφάσεως ἥτις ἐπικολούθησε, διότι ἡ δίκη ἐκείνη δὲν ἀφώρρα μόνον τὴν Σύστασιν τῆς ἐφημερίδος τούτης καὶ τὰ πρόσωπα τῶν πρώην δημοτικῶν συμβούλων, οὐδὲ τὸ ἀποτέλεσμα αὐτῆς πρόκειται ἄνευ ἐνδοτερας ἐννοίας καὶ μεγάλου διδάγματος. Δὲν δύναμεθα ἐντούτοις νὰ χαρακτηρήσωμεν ἀκριβέστερον ἀμφοτέρω τ' ἄνωτέρω, ἢ δημοσιεύοντες ἐπὶ λεξεί τὴν ἀπολογίαν τοῦ κατηγορουμένου, ἥτις ἐθετο σαφῶς τὸ ζήτημα ὑπερὺπεδλήθη εἰς τὴν κρίσιν καὶ τὴν ἀπόφασιν τῶν ἐνόρκων καὶ ἐφ' οὗ οὗτοι ἀπεφάνθησαν ὡς κατὰ κατηγορηματικῶς. Ἡ ἀπλή ἀνάγκη τῆς ἀπολογίας τοῦ κατηγορουμένου, ἢ δημοσιεύομεν κατωτέρω, ἵσκει νὰ δώσῃ τὸν χαρακτηρισμὸν τῆς δίκης ἐκείνης καὶ τὴν ἐννοίαν τῆς ἀποφάσεως τῶν ἐνόρκων, νὰ κάμῃ δὲ γνωστὸν τοῖς πᾶσι, τίς ἐξήλθεν ἐκ τοῦ δικαστηρίου ἠθικῶς τετραυματισμένος εἰς τὰ καίρια, ὁ κατηγορούμενος, ἢ οἱ κατηγοροὶ αὐτοῦ.

Πρὸ τούτου εἶναι ἀνάγκη νὰ εἴπωμεν ὅτι κατὰ τὴν ἀποδεικτικὴν διαδικασίαν, οἱ προσελθόντες ἐκ τῶν συμβούλων μνηνται δὲν ἐδίστασαν νὰ ὁμολογήσωσιν ὅτι ἡ πολιτεία τοῦ συμβουλίου ἐκείνου ὑπῆρξεν ἀτάσθαλος ὑφ' ὅλας τὰς ἐποφεῖς ὅτι οἱ πλείοτεροι τῶν τότε δημοτ. συμβούλων προσήρχοντο τακτικῶς εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ «Φορολογουμένου» κατὰ γὰρ ἑλλόντες ἀλλήλους ἐπὶ τοῖς βαρυτάτοις παραπετώμασιν ὅτι τινὲς ἐξ αὐτῶν ὁμολογήσαν ὅτι ἔγραψον ἀνώνυμους δεινούς λιβελλοὺς κατὰ τοῦ συμβουλίου καὶ τῶν συναδέλφων του ἐν αὐτῇ τῇ κατηγορουμένη ἐφημερίδι, οἵτινες ἐπιδειχθέντες αὐτοῖς ἀνεγνωρίσθησαν ὡς ἴδια αὐτῶν ἔργα· ἄλλοι δὲ ὅτι τὰ αὐτὰ ἔγραψον ἐνυπογράφως καὶ ἐπανελάμβανον εἰς ἀνακρινώσεις ἐμπιστευτικὰς καὶ μὴ ἄλλοι τέλος, ἵνα μὴ μανθῶσι καὶ ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου, ἐδήλωσαν ὅτι ἐμειοψήφουν κατὰ τὰς συνεδριάσεις τοῦ συμβουλίου ἐκείνου, διὰ νὰ μὴ συμμερισθῶσι τὴν εὐθύνην πράξεων ἐπιβλαβεσάτων καὶ ὑπόπτων· εἰς τέλος μάρτυς τῆς ὑπερασπίσεως κατέθετο ὅτι τὸ κοινὸν μετ' ἄλλας δυσπιστίας ἐβλεπε τὸ Συμβούλιον ἐκεῖνο διαχειριζόμενον, παρὰ τὸν νόμον, δημοτικὰ χρήματα.

Μετά τὴν ἐκτίλιξιν ὅλων τούτων ὁ κατηγορούμενος ὁμολογήσας ὅτι τὸ ἐπίδικον ἄθρον προέρχεται ἐξ αὐτοῦ καὶ ὅτι τὸ φύλλον ἐν ᾧ κατεχωρήθη ἐκυκλοφόρησεν, εἶπε πρὸς ὑπεράσπισιν τοῦ πρὸς τοὺς ἐνόρκους, ἐπὶ λεξεί, τὰ ἐπόμενα.

—(—

Κύριοι Ἐνορκοί!

Ἐπρεπε νὰ συμβῇ ἐνώπιόν Σας, ἵνα δώσω λόγον ἐπὶ δυσφημίαι τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, ἐν ἄλλαις λεξέσιν ἐπὶ ἀδικήματι κατὰ τοῦ Δήμου,

ἵνα παρασταθῶσιν ἐνώπιον τῆς κοινῆς ἀντεστραμένον οἱ ὅροι τῆς ἠθικῆς, τῆς δικαιοσύνης, τοῦ πρέποντος. Οὐδέποτε εἶχον φαντασθῆναι, κ. Ἐνορκοί, ὅτι ἤθελον προσέλθαι δοσίλογος ἐνώπιον Ὑμῶν ἐπὶ τοιαύτῃ τινι αἰτίᾳ. Δὲν νομίζω ἑαυτὸν ἀναμάρτητον· δὲν ὑπολαμβάνω ἑαυτὸν ὡς ἀλάθτηρον δημοσιογράφον. Ἐξ ἰδίας ἀλγεινῆς πείρας γνωρίζω, πόσον ἡ πλάνη εἶναι συμφορὰ πρὸς τὸ ἔργον ὅπερ ἐξασκῶ, ὡς ἐλάχιστος ἐργάτης τοῦ δημοσίου ἐλληνικοῦ τύπου. Οὐδέποτε ὅμως ἐνόμιζα ὅτι ἐγὼ, ὁ ἀφιερῶσας ὅλην τὴν σπορὴν μου πρὸς τὴν διοικητικὴν ἐκείνην μονάδα, ἢ δὲ δὲ δὲ ἀποκαλούμεν· ἐγὼ, ὁ θυσιάσας εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν συμφερόντων αὐτοῦ, τὰ ἀκαίριστα τῆς ζωῆς μου εἶπα· ἐγὼ ὁ σπορῶντας κυριώτερας μελέτας μου εἰς τὴν σπουδὴν τῶν δημοτικῶν θεμάτων, ἐκ τῆς καλῆς τῶν ὁποίων λειτουργίας, ἀπεκδέχομαι τὴν εὐφημίαν καὶ αὐτὴν τὴν σωτηρίαν τοῦ τόπου· ἐγὼ ὅστις, ἐν τῇ ἐνασχέσει τοῦ ἔργου τοῦτου παρείδον καὶ ἀτομικὰς ἰδέας, καὶ φιλικὰς σχέσεις καὶ προσωπικὰς συμπαθείας καὶ ἀντιπαθείας καὶ ἀτομικὰ συμφέροντα, δὲν ἐνόμιζα, ἐπαναλαμβάνω, ποῦ ὅτι ἤθελον κληθεῖ ἐνώπιόν Σας ὑπόδικος ἐπὶ ἀδικήματι κατὰ τοῦ Δήμου. Δὲν ἔχθωμι ἐπὶ τούτῳ, οὐδὲ δυσανασχέτῳ. Τούναντίον, ἀπὸ τῆς θέσεως ταύτης, μυρία ἐκφράζω εὐχαριστίας πρὸς τοὺς ἀγαγόντας με ἐνταυθα, πρὸς τοὺς κατηγοροὺς μου, διότι παρέχουσι τὴν εὐκαιρίαν εἰς τὴν δημοσιογραφικὴν μου πολιτείαν, νὰ τύχῃ τῆς πληρεστερας κυρώσεως καὶ τῆς ἐμφανεστερας ἱκανοποιήσεως, ἐκ τῆς ὑψιστῆς ἐκφράσεως τῆς κοινῆς συνειδήσεως, ἥτις ἐστίν ἡ ἐνυμφορία Σας. Ὅτι προσπαθίσω νὰ ἔχω ἐν τῇ ἀπολογίᾳ μου ταύτῃ, ὅσον ἐστὶ σύντομος· θὰ προσπαθίσω νὰ μὴ παρεστῶ τῶν ὁρίων τῶν δικαιωμάτων αἵτινα μοι χορηγῇ ὁ νόμος πρὸς πληρὴ ὑπεράσπισίν μου· θὰ προσπαθίσω νὰ μὴ ἀποστῶ ἀπὸ κατηγορουμένου κατηγοροῦ, διότι γνωρίζω ὅτι τοῦτο δὲν μοι εἶναι ἐπιτετραμμένον. Ἐάν δὲ, δὲν δύνηθαι ὅσον ἐπιθυμῶν, ν' ἀποφύγω καὶ πᾶσαν περιαιτολογίαν, παρεκκλῶ Ὑμᾶς, νὰ μὴ θεωρήσῃτε τοῦτο ὡς ἄκαιρον περιηλαυσίαν, ἀλλ' ὡς λόγῳ ἄμυναν, ἥτις μοι ἐπιτρέπεται καὶ δεῖν νὰ μοι ἀναγνωρισθῇ.

Τὸ δημοσιογραφεῖν, κύριοι Ἐνορκοί, τολμῶ νὰ εἴπω σήμερον ἐνώπιόν Σας, εἰς δὲ ἐπεδόθη παιδίον ἐπὶ, δὲ, ἐξήκησα ποτὲ ὡς διοριστικὸν ἐπάγγελμα, ἀλλ' ὡς ἀληθὴ ἱερώνυμ· τὸν δὲ δὲ δὲ δὲ ὑπελάβον πάντοτε ὡς ἱερὸν ἐστίν· ἢ ἐτάχθην, διὰ τῆς δημοσιογραφίας, μυσταγωγός.

Ὅτι τὸ δημοσιογραφικὸν ἐπάγγελμα ἐξήκησα ὡς ἱερώνυμ, τὸ αἰσθάνομαι ἐν τῇ συνειδήσει μου. Ὅτι τὸ δημοσιογραφικὸν ἐπάγγελμα ἐξήκησα ὡς ἱερώνυμ τὸ ἀναγινώσκω ἐν τῇ συνειδήσει τῆς σήμερον, ἀνεξαρτήτου καὶ περαιομένου τῆς ζωῆς τῶν συνδημοτῶν μου ἢ ἀντιπροσωπεύω ἐν τῇ δημοσίᾳ τὴν φρόνησιν καὶ τὴν ἀμέριστον τὴν ἐμπιστοσύνην ἀπολαύει ἡ ἐφημερίς ἢ συντάξω· ὅτι τὸ δημοσιογραφικὸν ἔργον ἐξήκησα ὡς ἱερώνυμ, διαβλέπω ἐν τῇ συνειδήσει καὶ αὐτῶν τῶν κατηγορῶν μου. Ὅσον θέλει ἄς ὑποκρίνεται ἡ πορνεία, ὅσον θέλει ἄς ἀμφισβητεῖ ἡ κακὴ πίστις,

ὅσον θέλει ἄς τυφλώτῃ τὸ πάθος καὶ τὸ πείσμα· ἢ συνειδήσει εἶναι ἀπηνής τὸς ἄνθρωπος, ἔχει νόμους ἀναλλοιώτους καὶ ἰσχύον ἀκαταμάχητοι· εἰς τὴν συνειδήσει, ἂν ὄχι εἰς τὰ χεῖλη, καὶ αὐτῶν τῶν αἰχθίστων ἐχθρῶν ἡμῶν εὐρίσκωμεν δικαιοσύνην ὅπου εὐρισκόμεθα ἐν τῇ δικαίᾳ. Ἡ δικαιοσύνη αὕτη ἀδέκαστος, ἀμερόληπτος, ἐπιτακτική, ἐστὶν ἡ μόνη ἱκανοποίησις τῶν μοχθόντων ἐν μέσῳ παρρησιῶσεων καὶ πικριδῶν, ἡ μόνη ἐνδύρουνσις τῶν ἀνθρώπων τοῦ ἀγαθοῦ ἐν τῇ ἐπιτελείᾳ τοῦ καθήκοντος. Αὐτοῦται οἱ μὴ εὐρίσκοντες ἱκανοποίησιν ἐν τῇ δικαιοσύνῃ ταύτῃ, ἀλλὰ ζητοῦσιν αὐτὴν ἐν τῇ καθεστεινῇ τοῦ Κράτους δικαιοσύνῃ!

Δὲν θὰ εἴπω Ὑμῖν, ποῖον προορισμὸν καὶ ποῖαν χρησιμότητα ἔχει ὁ τύπος ἐν πολιτείαις ἐλευθεραῖς καὶ χώραις αὐτοδιοικουμέναις, διότι δὲν θέλω νὰ ἀπασχολήσω Ὑμᾶς εἰς τὴν κατάδειξιν τῶν αὐτοδότητων. Γνωρίζετε ὅτι ὁ κύκλος τοῦ δημοσίου τύπου ἐπὶ τῶν ἡμερῶν ἡμῶν κρῦβθη τεραστίως καὶ ὅτι περιελάβε ἀπειρίαν ἀντικειμένων ἀναγομένων εἰς τὰς πρὸς ἀλλήλους τῶν ἔθνων σχέσεις, εἰς τὴν πολιτικὴν ἐκάστου αὐτῶν ἰδίᾳ εἰς τὴν γενικὴν καὶ τοπικὴν αὐτῶν διοίκησιν καὶ ἀπειρίαν κοινωνικῶν καὶ πολιτικῶν ζητημάτων, ὧν ἀδύνατος ἡ ταξινόμησις καὶ ἡ ἀπαρίθμησις.

Εἰς ἄλλους ἐντούτοις τῆς δημοσιογραφίας λογάδας μαχητὰς ἐδόθη τὸ ἐπισκοπεῖν τὰς μεταξὺ τῶν ἔθνων σχέσεις· εἰς ἄλλους ἐδόθη ὁ ἐλεγχος τῆς γενικῆς πολιτικῆς ἐκάστου ἔθνους καὶ τῆς γενικῆς αὐτοῦ διοικήσεως· ὁ «Φορολογούμενος» οὐκ οὐκ διὰ τὴν Συντάκτικὴν ἐπεφυλάξεν εἰς ἑαυτὸν τὰς πενιχτέρας θέσεις· ἐν τῇ μικρότητι αὐτοῦ ἐπεφυλάξεν ὡς κυριώτερον δημοσιογραφικὸν ἀπασχολήμα τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Δήμου καὶ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην ἀφιερῶσμεν τὰς μικρὰς ἡμῶν δυνάμεις, τὰς πενιχρὰς ἡμῶν γνώσεις, τὸν ἀσθενῆ ἡμῶν κάλαμον.

Λιὰ τούτου δὲν ἐννοῶ νὰ ὑποβιάσω τὸ ἔργον ὑπερὺπεδλῶ, οὐδὲ νὰ ἐξουτελίσω τὸ ἀντικείμενον αὐτοῦ. Εἶπον ὅτι κυριώτερον δημοσιογραφικὸν ἐπάγγελμα ἐλάβομεν τὸν Δήμον, διότι πολλὴν σημασίαν ἀποδίδομεν εἰς τὴν ἠθικὴν καὶ ὁλικὴν αὐτοῦ ὑπόστασιν καὶ θεωροῦμεν αὐτὸν ἀρχέτυπον καὶ πρωτογενὲς σωματικὸν τῆς πολιτείας. Ὁ δὲ δὲ δὲ δὲ εἶναι, ὡς εἶπον συγγραφεῖς περίπλοκοι, διοικητικὴ μονὰς ἢ ἐδικοῦργηται ὁ Νομοθετικὸς. Ὁ δὲ δὲ δὲ δὲ εἰς τὴν πολιτείαν καὶ τοῦ Νομοθέτου. Ὁ δὲ δὲ δὲ εἰς φυσικὴν τὴν μικροπολιτείαν, μετέχουσα πατρικῆς καὶ ἀρχοντικῆς φύσεως. Ἐν αὐτῇ εὐρίσκωμεν τὰς ἀναμνησεις τῆς παιδικῆς ἡμῶν ἡλικίας, τὰς σχέσεις τῆς ἀγάπης καὶ τῆς γειτονίας, τὰς περὶ μέλλοντος ἐλπίδας μας καὶ τὰς οἰκογενειακὰς συγκινήσεις. Ὑπο τὸν ἥλιον αὐτοῦ εἶδαμεν τὸ φῶς, ἐπ' αὐτοῦ ὅα ἐγκαταλείψομεν τὰ τέκνα μας, καὶ ὑπὸ τὸ χῶμα τοῦ θ' ἀρίστωμεν τὰ ὅσα μας.

Ἀλλ' ὁ δὲ δὲ δὲ εἶπεν ὅτι εἶναι μικροπολιτεία· καὶ οὕτως, διότι ἐν αὐτῇ ἐξασκούνται τὰ ἀγαθὰ ἢ πονηρὰ ἔμματα τοῦ λαοῦ, ἐξ αὐτοῦ ὁ λαὸς μὲρ φῶναι τὰς πρῶτας περὶ πολιτείας καὶ ἐλευθερίας ἰδέας τοῦ καὶ διαμορφώνει τὴν πολιτικὴν αὐτοῦ ἀνατροφήν· ἐξ αὐτοῦ ἐκπαιδεύονται σωτῆρα ἢ δὲ

λέθρια παραδείγματα, είναι μικρόν κατὰ μικρόν διαμορφώσαι τὸν ἑθνικὸν χαρακτήρα. Ὁ δῆμος εἶναι τὸ προκαταρκτικὸν σχολεῖον ἐξ οὗ λαμβάνονται συνήθειαι καὶ ἐφόδια πρὸς πολιτικὴν ἀράν ἐν οὐρανῷ. Οἱ δῆμοι εἶναι ἐν αὐτῷ τὰ πρωτογενῆ καὶ ἀρχέτυπα στοιχεῖα ἐξ οὗ ἀπαρτίζεται τὸ κράτος, στοιχεῖα ἅτινα μεταδίδωσι τὴν ἡλικίαν αὐτῶν ὑποστάσιν καὶ τὰ πρὸς τὸν αἶν ἡλικίαν τείναι καὶ τὴν κοινωνίαν. ὡς δὲ δὲν δύνασθε νὰ ἐγχαίτε ἐν ὅλῳ ὅλῳ, συσταμένον ἐκ σεσηπέντων μερῶν, οὕτω δὲν δύνασθε νὰ ἔχητε κράτος εὐέχον, ἀπαρτιζόμενον ἐκ δῆμων σεσηπέντων, διαφθαρμένων, φθαρμένων, σχολίων ἀμειψίας, διαφθορᾶς καὶ ἐξυφάνσεως.

Εἰς κύριον τῶν λόγων μου τούτων ἐπιτρέψατέ μοι, κ. ἑνορκοὶ ν' ἀναθεῶμαι ὑμῖν τοὺς λόγους ἀνδρῶς οὐκ ἄλλου ἢ μὴτα εἶναι δὲ ὅλους ἡμᾶς ἰσοῦ. Μίαν φωνὴν προέχοντες τινὲς καὶ ἐπαρχηγοὶ προσήλθον εἰς τὸν ἀειμνήστον Κυβερνήτην Καποδίστριαν καὶ παρεπώνοντο αὐτῷ ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ πολιτεία δὲν θάναται καλῶς, ὅτι ἡ κοινοὶκὴ διοίκησις χωλαίνει, ὅτι τὰ δημόσια γὰρὰ, διαρπαζόνται κατὰ κτλ. Εἰς αὐτοὺς ὁ Κυβερνήτης ἀπάντησεν ἡρώως το πρῶτον διαβεβαιώσας τοὺς πρώτον τὰ κοινοὶκὰ ἡμῶν πράγματα, ἰδρύταται ἐν τὴν διοίκησιν τῶν δημοκρατικῶν σας τὴν τιμὴν ταῦτα, κατενέχεσθε τὰ πρὸς σας, δείξατε καλὰ πατριωτισμὸς καὶ ἀνταγωνιστικὸς παραδείγματα εἰς τοὺς περὶ ἡμᾶς συμπολίτας σας καὶ ἡ διοίκησις τῆς Πολιτείας θέλει ἐπιδεῖξαι τὸ εὐεχὲς. Τότε εἰς τῶν παρισταμένων, ὁ ἱταμώτερος ἴσως, αἰεὶ ἀμειψόμενος τὴν ἀλλήλων τῶν λόγων τούτων τοῦ Κυβερνήτου ἀπάντησεν καὶ τὰ θέλετε αὐτὰ, ἐξοχώτατε, ἀπὸ τὸ κεφάλι βρωμᾶ το ψάρι. Ὁχι, μὲ συγχωρεῖτε, ἀπάντησε ζωηρῶς ὁ αἰμνήστος ἐκεῖνος ἀνὴρ. Ὁχι, τὸ ψάρι δὲν βρωμᾶ ἀπὸ τὸ κεφάλι, ὡς λέγει ἡ παροιμία σας, καὶ ἡ παροιμία αὕτη εἶναι ἴσως μία ἐξ αὐτῶν ἥτις δὲν ἐκφράζει ἀλήθειαν τὸ ψάρι βρωμᾶ ἀπὸ τὴν κοιλίαν σας τὸ λέγω ἐγὼ, ὅστις εἶμαι ὀλίγον ἱατρός, ἐρωτήσατε δὲ καὶ ὅλους τοὺς ἱατροὺς καὶ θὰ σὰς εἰπωσι τὸ αὐτὸ ὅπως δὲ ὑπὸ πραγματικὴν καὶ φυσικὴν ἐποψὴν τὸ λόγιον δὲν εἶναι ἀλήθεια, οὕτω καὶ ὑπὸ μεταφυσικὴν ἐννοίαν δὲν ἔχετε ἀλήθειαν. Ἡ πολιτεία δὲν σφάλλει ἀπὸ τὴν κεφαλὴν, ἀλλ' ἀπὸ τὴν κοιλίαν, ἥτις πάσχουσα μεταδίδει θεβραῖως τὸ νόσημα εἰς τὴν κεφαλὴν, ἀλλ' ἡ κεφαλὴ δὲν εἶναι ἡ ἑδρα τοῦ νοσήματος. Οἱ δῆμοι εἶναι ἡ κοιλία τῆς πολιτείας καὶ ἡ κοιλία πάσχει, οὕτω δὲ συμπάσχει καὶ ἡ κεφαλὴ. Ἰατρεύσατε τὴν κοιλίαν!

Ὅτι, κ. ἑνορκοὶ, ἡ κοιλία παρ' ἡμῶν πάσχει δὲν ἔχω ἀνάγκην νὰ τὸ εἰπῶ εἰς πολίτας Ἑλληνας, εἰς δημότας Ἕλληνας, εἰς ἀνδρας, ὡς ὑμεῖς, πρακτικοὺς καὶ παρατηρητικούς, ὁρισταμένους δὲ ὅλα τὰ δεινὰ τῆς δημοτικῆς κακοδιοικήσεως. Εἶναι ἄραγε ἀνάγκη νὰ εἰπῶ ὑμῖν ὅτι οἱ δῆμοι ἐν Ἑλλάδι, ἀντὶ ν' ἀποθῶσι σταδίων ἀναπτυξέως τῶν ἀγαθῶν ἐμφύτων τῶν δημοτῶν, διὰ τῶν φθοροποιῶν παραδειγμάτων εἶναι διηνεκῶς παρεχούσιν οἱ ἐκπροσωποῦντες τὴν ἐκτελεστικὴν καὶ συμβουλευτικὴν ἀρχὴν αὐτῶν, κατήχησαν σχολεῖα πάσης διαφθορᾶς καὶ ἐξυφάνσεως, ὅτι ἀνέφθειραν καὶ ἐδηλητήρησαν τὰ πολιτικὰ ἔθνη τοῦ λαοῦ, ὅτι κατοχυρώσαν καὶ τυραννοῦσι τὴν φιλονομίαν καὶ ἐργαζόμενοι τὰς τῶν θυσιαζόντων τα δημοτικὰ συμφέροντα, ὅτι φωμίζουσι τὰ φλυαριεστάτοι στοιχεῖα τοῦ λαοῦ. Ἡθελόν ἀδικῆσαι τὴν νοσηρότην σας! Εἶναι ἄραγε ἀνάγκη νὰ εἰπῶμεν ὅτι ὁ ἡμέτερος δῆμος, ὁ δῆμος Πατρῶν, δὲν ὑστεροῖ ἐν τῇ ἀθλίᾳ ταύτῃ σταδιοδρομίᾳ;

Ἐντούτοις δι' ὅσων εἶπον πρὸ ὀλίγου περὶ δῆμων προκύπτει πόσον εἶναι ἐπὶ ἀνάγκης νὰ ἀναρθῶν ὁ δῆμος καὶ ἐν τοῖς πράγμασι καὶ ἐν τῇ συνειδήσει τοῦ κοινοῦ. Ἀλλὰ τίς ὁ ἀντιθέτης αὐτοῦ; Ἡ πολιτεία; ὀχι! διότι αὕτη ἡ ὑπαρξὶς τῶν Κυβερνήσεων εἶναι συνδεδεμένη ἀσφάλτως πρὸς τὰς καὶ τὰς ἐπὶ ἐκείνης, οἷον κατέχουσιν τὰς δημοτικὰς ἀρχάς. Ἡ δικαιοσύνη; ὀχι! διότι τὸ

ἔργον αὐτῆς δέον νὰ προσκευάσῃ ἡ πολιτικὴ καὶ ἡ πολιτικὴ δὲν εἶναι διατεθειμένη νὰ τὸ πράξῃ. Τὸ εὐαγγέλιον ἴσως; ὀχι! Φαν! τοσάκις εἰς μάτην ἐπαρτήθη εἰς τοὺς ἀποστολοὺς!

Τὸ δημοτικὸν σύστημα ὁ ἀνθρώπος εἶναι ἐν τοῖς πράγμασι καὶ ἐν τῇ συνειδήσει τοῦ κοινοῦ τὰ ἢ ὅτι διαμορφώσας ἐπὶ τὸ ἡλικιώτερον τὰ δὲ ἡλικία διαμορφώσας διὰ τοῦ αἰτισμοῦ, τὸ φῶς δὲ τοῦτο, ὅτι ἐπὶ τοῦτο διὰ τοῦ ἐλεγχου, ὅτι ἐξασκῶν ὁ περὶ τοῦτο, ὁ ἀντιθέτης, ὁ ἀντιθέτης τύπος.

Τὸ ἔργον τοῦτο τοῦ αἰτισμοῦ καὶ τῆς διαμορφώσεως τῶν πολιτικῶν ἡθῶν ἐπιτελεῖ ἐνταῦθα ὁ «Φορολογούμενος» ἐπὶ δεκαπενταετίαν, ὑπὸ τὴν αὐτὴν πάντοτε σύνταξιν. ἔάν δ' ἐξ αὐτοῦ πρὸς κοῦφον ἀγαθὸν τι διὰ τὸν δῆμον ἢ τὰ ἔθνη τῶν δημοτῶν, εἰς ἐμὲ δὲ ἀποκείται νὰ εἰπῶ σήμερον. Ἐφ' ὅσον λοιπὸν τὸ δημοτικὸν ἡμῶν σύστημα ἐσφαλὲ καὶ ἐσφαλὲν οἰκτρῶς καὶ εἰς τὰ καίρια, ἐσφαλὲ δὲ ἐκ τῶν διαφθορῶν αὐτοῦ, καθήκον μου ἔστι νὰ ἐλεγχῶ κατὰ τὴν ἀξιοθνήσκον ὑπ' ὅλας τὰς ἐσφοδίας.

Προσεπάθησαν νὰ πείσωσιν ὑμᾶς ὅτι διὰ τὴν πράξιν δι' ἡ καθήκοντα, τὸν ἐλεγχον δηλοῦσι ὅν ἐνέτακκα μοι ὑπουργοὺς προσωπικῶς διαρκείας, διότι δὲ τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον μὲ ἐξέβαλεν ἐκ τινος ἐπιτροπῆς ἣν συνέστησεν ὁ τότε ἀρχηγὸς κ. Πατριώτης, εἰς ἡ ἀνέστη ἡ ἐτοιμασία τῆς πόλεως πρὸς ὑποδοχὴν τῆς Βασιλικῆς οἰκουμενικῆς, ἀναμενόμενης τότε ἐνταῦθα. Ὁχι, τοῦτο ἦτο τὸ ἀποτέλεσμα, οὐχὶ δὲ ἡ αἰτία, ἥτις ἐνέκυρτο εἰς ὅλην τὴν σκανδαλωδὴν πολιτείαν τοῦ Συμβουλίου ἐκεῖνου, ἥτις διηνεκῶς καὶ ἀπ' ἀρχῆς προσέκλειε τὴν κοινωνίαν τὸν ἐλεγχον καὶ ἐπεσχερῆσεν τὴν γανικὴν ἀγανάκτησιν. Καὶ πρὸ τῆς περιστάσεως ταύτης δι' ἡ καθήκοντα, ἀλλὰ καὶ πρὸ τῆς καὶ οὐχὶ ἀπαξ ἡ δις, ἀλλὰ πολλάκις καὶ ἐπανειλημμένως ἤλεγξα, ἐκ καθήκοντος, τὴν πολιτείαν τοῦ Δημοτικοῦ ἐκεῖνου συμβουλίου, καὶ ὅτι παρέρειπον τὸ καθήκον μου, ἔάν παρέρειπον τοῦτο.

Ἀλλὰ μὲ καθήκοντα ὅτι ἐλεγχος ὑπῆρξε δριμύς, ὅτι ἦτο ὕβρις. Τὸ τελευταῖον τοῦτο, ὅτι δὲ τὸν ὕβρις ἀποκρούω, διότι, ἐν ἐμῷ δὲν ὑπῆρχε πρόθεσις ἐξουδετέρωσιν, διότι ὡς ἡκούσατε, μετὰ τῶν πλειοτέρων δημοτικῶν συμβούλων διατέλουν εἰς φιλικωτάτας προσωπικὰς σχέσεις, ὅτι πολλοὺς εἶχον συνεργάτας ἐν τῇ συντάξει τοῦ «Φορολογούμενου» καὶ πρὸ παντός τὸν Πρόεδρον αὐτῶν Γεωρ. Διαμαντοπούλου, ὅστις ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον «Ἰδιοτροπος» τὰς ἰδιοτροπικὰς ἐξέθετε, διὰ τῆς ἐφημερίδος μου, ἰδέας περὶ τῶν πολιτικῶν καὶ δημοτικῶν πραγμάτων.

Δὲν ἀποκρούω ὅμως ὅτι ὁ ἐλεγχος ὑπῆρξε δριμύς; ἀλλ' ὑπῆρξε δριμύς ἀδίκως; ἀλλ' ἀπέβη δριμύς ἐκ πάθους, ἐξ ἐχθρας; ἐξ ἰδιοτελείας; ὀχι, ὁ ἐλεγχος ἀπέβη δριμύς πρῶτον, διότι ἐπρεπε νὰ ἦν ἀνάλογος πρὸς τὸ μέγεθος τῆς ἀτασθαλίας τοῦ δημοτικοῦ ἐκεῖνου συμβουλίου, καὶ δεύτερον, διότι παρορμήθη ἐν τὸν δριμύν ἐλεγχον παρεκλήθη μετὰ πειθοῦς καὶ φθορικότητος ὑπ' αὐτῶν τῶν δημοτικῶν συμβούλων. Ἐπιτρέψατέ μοι νὰ σὰς εἰπῶ ὅτι ἐάν τοὺς ἤλεγξα δριμύς, τοὺς ἤλεγξα κατ' ἐντολήν του, καὶ ἂν τοὺς ἐξουδετέρωσα ἄλλως, τὸ ἐπράξα κατ' ἐντολήν των.

Μὴ βλέπετε αὐτοῦ, σήμερον συνηνομένου, κύριοι ἑνορκοὶ, ἐν τῇ ἐμῇ καθήκοντα ἐν τῇ διαχείρισι τῆς δημοτικῆς ἐξουσίας καὶ ἐν τῇ ἐκπληρώσει τῶν δημοτικῶν ἔργων των, ἐσυγκρούοντο πρὸς ἀλλήλους, ἀλλήλοκατεγγέλλοντο ἐπὶ τοῖς αἰσχίοις; οἱ μὲν ἐπὶ τῶν δὲ τὰ χεῖριστὰ τῶν ἐγκλημάτων. Πρὶν ἢ καταγγεῖλαι ἐμὲ ἐπὶ δυσφημῆσαι, ἐκαστος αὐτῶν εἶχε δυσφημῆσαι τοὺς συναδέλφους του ἐντὸς τοῦ συμβουλίου, ἐκτός αὐτοῦ, ἐν κυκλῶσι πολιτῶν ἀξιοτιμῶν, ἐν τῷ τύπῳ ἀνωμόως καὶ διὰ τῶν ὑπογραφῶν των τὰ ἀντικείμενα τῶν εἰδῶν των δὲν θέλω ν' ἀναρῶ ὑμῖν, αὐτὰ δριμύς νὰ τὸ ἀναφέρω. Οἱ πλειότεροι τῶν δημοτικῶν συμβούλων, τὰ τέσσαρα

πέμπτα ἐξ αὐτῶν, ἤρχοντο τακτικῶς εἰς τὸ γραφεῖον μου, ἀλληλοδιαδόχως, ἵνα μοι καταγγέλωσι πράξεις τῶν συναδέλφων των, οὐ μόνον ἀντικειμένους πρὸς τὸ καθήκον καὶ τὰς συμπεριφορὰς τοῦ δῆμου, ὅχι πλέον πεισμάτα ἢ πλημμελήματα, ἀλλὰ κακοεργήματα. Ὡ! ἐάν οἱ τοῖχοι τοῦ γραφείου μου εἶχον τότε ὄτα νὰ ἀκούωσι καὶ σήμερον γλώσσαν νὰ ἀποτομήσωσιν! Ἀλλ' ἐπειδὴ εἶτι κωροὶ καὶ θωβοὶ, ὅτι ἐπικαλεσθῶ ἄλλους μάρτυρας πιστοτέρους, οἷον φιλάτους πιστῶς τὴν παρακαταθήκην. Τὴ γράφοντα ὑπ' αὐτῶν τῶν συμβούλων ἐν ταῖς στήλαις αὐτῆς τῆς κατηγορουμένης ἐφημερίδος.

Ἰδοὺ τί ἔγραψον, κύριοι ἑνορκοὶ ἐν τῇ ἐφημερίδῃ μου περὶ τοῦ Δημοτικοῦ συμβουλίου, αὐτοὶ οἱ δημοτικοὶ σύμβουλοι. Ὁ κ. Φινόπουλος δημοτικὸς σύμβουλος καὶ εἰς τῶν μνηστῶν μου ἐν τῇ «Φορολογούμενῳ» τὰ ἐξῆς: (ἀναγινώσκει) «Τὸ δημοτικὸν συμβούλιον καίτοι ἅπαντα τὰ ἐπαγγέλματα ἐκπροσωπεῖ, ἐκ τῶν πρώτων αὐτοῦ συναδράσεων ἐδείξεν ὅτι ἐγκλείει ἐν αὐτῷ σπέρματα ἀκρίβειας καὶ παντελοῦς παραγνωρίσεως τοῦ προορισμοῦ του: ἐν ταῖς διαφωνίαις των, ἐπιθέσεις καὶ ἀντεκλήσεις κατεδείξατο ὅτι στενοκέφαλοι, ἐγώσται καὶ λάλοι ἐκλήθησαν εἰς τὴν των κοινῶν διαχείρισιν.» Καὶ παρακατῶν ὁ ἴδιος σύμβουλος: — «Πολλοὶ δημοτικοὶ σύμβουλοι ἐξ εὐτελῶν λόγων ταπεινῆς συναλλαγῆς ἀπέναντι τοῦ δημότου ὑπαρχοῦμενοι, οὐ μόνον εἰς τὴν πλημμελῆ τοῦ δῆμου διοίκησιν συντρέχουσιν, ἀλλὰ καὶ τὴν καλὴν των ὀλιγίστων ἐκ τούτων προσέβην ματαιοῦσιν.» «Ἐσχάτως, γράφει ὁ ἴδιος, διεδοθη καὶ ὑπεστηρίχθη, ὅτι διὰ σκοπίμων ματαιώσεων των συναδράσεων ἐπεδιώχθησαν ἀδικαιοῦσι καὶ κατὰ τοῦ δημοῦ πρὸς συμβούλου ἢ συμβούλων, γεγονὸς χαρακτηριστικώτατος τῆς ποιότητος καὶ ἀσυνειδησίας των δημοτικῶν μας ἀρχόντων!» Ἐννοεῖτε ὅτι ἐδῶ ἐγράψον καταγγέλλει τοὺς συναδέλφους του ἐπὶ κακοεργήματι. Ὁ ἴδιος σύμβουλος, ὁ καὶ μνηστῆς μου, εἰς μεταγενέστερον ἄρθρον του, ἰδοὺ πῶς χαρακτηρίζει τοὺς συναδέλφους του. «Ἀπιδείχθη, μὰ τὴν Ἀλήθειαν, ἐπαναλαμβάνων στερεοτύπως ὅτι ὁ τόπος περίεστη εἰς ἀξιοθνήσκον θέσιν ἐσκεν τῆς χειρίστης ἐκλογῆς περὶ τὰ πρόσωπα των δημοτικῶν του ἀρχόντων! ἀλλ' ἐάν οἱ χαλκοὶ πρόσωποι οὗτοι τοῦ λαοῦ ἐκλεκτοὶ δὲν ἐντρέπονται ἐργαζόμενοι καὶ καραβαντιώντες ἐπὶ τῶν συντριμμάτων αὐτοῦ δῆμου, πρέπει ἡμεῖς τάχα οἱ πολῖται νὰ κλείσωμεν τὰ ὦτα, ὁμματα καὶ γλώσσαν. Ὁχι βεβαίως μυριακὸς ὀχι. Ἐξ ἐναντίας ὀφείλομεν νὰ στιγματίζωμεν τὴν κατὰ πτυστον πολιτείαν τοιούτων δημοτικῶν ἀρχόντων κτλ.» Αὐτὰ ἔγραψον κύριοι ἑνορκοὶ οἱ δημοτικοὶ σύμβουλοι περὶ αὐτῶν αὐτὰ εἶναι ὕβρεις, αὐτὰ εἶναι ἀξιοποινα! Θέλετε ν' ἀναγνώσω ὑμεῖς παροιμίας διατριβὰς τοῦ Προέδρου Διαμαντοπούλου θέλετε καὶ ἄλλων; τὰς ἔχω προχείρους; ἀλλ' ἀρκεῖ νομίζω ὑμῖν τὸ ἀπόγευμα ὅσον παρεθήκα ὑμῖν ἵνα κρίνητε περὶ τῆς ὅλης πανδοσίας.

Τὸν ἐλεγχον ὅθεν κύριοι, ἑνορκοὶ, ἐξήσκησα ἐκ καθήκοντος καὶ ἐκ πόου πρὸς τὰ δημοτικὰ συμφέροντα: τὸν ἐλεγχον ἐξήσκησα διότι ἐνόμιζα ὅτι ὡς δημοσιογράφος καθήκον εἶχον νὰ στηλιτεύω πολιτείαν ἣν κατεδίκασεν ἡ συνειδήσις μου καὶ τὴν ὅποιαν ἐθεώρουν ὀλεθρίαν, ἣν κατεδίκασεν ἡ συνειδήσις τοῦ κοινοῦ καὶ ἐνόμιζεν ὀλεθρίαν, ἣν κατεδίκασον αὐτοὶ οἱ καθήκοντες με καὶ τὴν ὅποιαν αὐτοὶ οἱ ἴδιοι ἐθεώρουν ὀλεθρίαν.

Δὲν ἔρχομαι, ὡς βλέπετε, κύριοι ἑνορκοὶ, νὰ ζητήσω τὴν ἐπικειμένην σας, ἢ τὴν συγγνώμην των κατηγόρων μου, οὐδὲ νὰ ὁμολογήσω ἐνώπιον ὑμῶν μεταμέλειαν. ἔρχομαι νὰ ζητήσω δικαιοσύνην, καὶ εἰς πλέον, ἱκανοποίησιν! Ἐάν ὑμεῖς κρίνατε ὅτι ὁ ἐλεγχος τῶν δημοτικῶν πραγμάτων εἶναι ἐπιβλαβὴς εἰς τὴν δημοσίαν τάξιν, πατάξατέ τον διὰ τῆς ἐτυμηγορίας σας. ἔάν ὑμεῖς νομίζετε ὅτι πρέπει ν' ἀπομακρυνῆτε ἐκ τῆς μάνης τοῦς φύλακας σκύλους, ἔχετε εἰς χεῖρας

το μαστίγιον· εάν υμεις κρίνετε ότι πρέπει να ελεσθῇ ὁ λύχνος ὅστις φωτίζει τοὺς εἰς τὴν σκοτεινὴν πλανομένους, ἵνα μείνωμεν ἐν τῇ σκοτεινῇ καὶ ἐν τῇ σκοτεινῇ μόνον ἀκούωμεν τὰς ὠρυγὰς τῶν πρὸς τὴν θορὰν τῶν διαπληκτιζομένων δημοτικῶν λύχνων, δύνασθε νὰ τὴν σβύσητε διὰ τῆς ἐτυμηγορίας σας· εάν τέλος κρίνετε ὅτι πρέπει νὰ σιγήσῃ ὁ λύχνος, ἵνα μὴ ταράσσῃ ἢ φωνή τοῦ τὴν μακαρίαν γῆν εὐσιν τῶν δημοτικῶν παρασίτων, δύνασθε διὰ τῆς ἐτυμηγορίας σας νὰ τοῦ κλείσητε τὸ στόμα. Διὰ τῆς ἐτυμηγορίας σας κυρώσατε ἢ ἀκυρώσατε τὴν ἀλήθειαν τοῦ θλιβεροῦ λογίου ὅτι, εἰς ὑπερηφάν τὴν ἐαυτοῦ πατρίδα ὑπερηφάνει ἕνα ἀχάριστον.

Τὸ ἐν ἐμοὶ τὴν ἐτυμηγορίαν σας ἀναμένο μετὰ θάρρους, διότι ὁ ἔχων τὸ θάρρος νὰ μὴ πῆσῃ καὶ προσκυνήσῃ τὴν εἰκόνα τὴν χρυσῆν, ἔχει καὶ τὸ θάρρος νὰ εἰσελθῇ εἰς τὸν λάκκον τῶν λεόντων.

Πάτρια 30 Ν/βρίου 1888.

Φίλε κ. Φιλόπουλε!

Ἐκ τε τοῦ ἰδιαίτερου καὶ ἐκ τοῦ κοινοῦ ἐνδιαφέροντος, ἀπασχολεῖ καὶ τὰς ἰδιὰς μου ἀσυνεῖς σκέψεις τὸ περὶ τοῦ σταφιδόκαρπου ζήτημα, περὶ οὗ εἶδον ὅτι ὁ Ἐμπορ. Σύλλογος σκέπτεται, καὶ ἐπιτροπὴν διώρισε ἐκ τῶν μελῶν του, ἵνα εἴῃ ὑπεύλη ἀκριβεστέρως καὶ ἐκτενέστερας ἰδέας· ἐγὼ ἐνόμισα καλὴν νὰ Σὰς ὑποβάλω τὰς κατωτέρω ἰδιὰς μου, καὶ αἱ, καὶ ἐφ' ὅσον τὰς ἐγκρίνετε, μετοχρεύετε αὐτάς καὶ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν, ἵνα καὶ αὕτη τὰς ἐκτιμήσῃ.

Ἐκ τῶν ἀναγκαίων μέτρων εἶναι τὸ περὶ τῆς καλῆς τοῦ καρποῦ ποιότητος· σήμερον εἰς πολλὰ μέρη εἶναι κακίστη 1) διότι ἄλλως τρυγᾶται ὁ καρπός· 2) διότι συσκομίζεται ἐκ τοῦ ἄλλωτος, πρὶν ἀποξηρανθῇ καλῶς. Ἐκ πειραμάτων δὲ αὐτῶν καὶ ὁ ἴδιος ἔκκαμα, γνωρίζω ὅτι μεταξὺ ὁρίμου καὶ ἄωρου ὡς τὸ πλείστον γίνεται, τρυγᾶντος καρποῦ, ὑπάρχει διαφορά μὲν θάρους 15—20 ο/ρ, διαφορά δὲ χρωματισμοῦ καὶ γλυκύτητος μεγίστης· προσέτι ὁ ἄωρος τρυγηθεὶς, βραδύνει περισσοτέρας ἡμέρας ἵνα ἀποξηρανθῇ. Εἶδον δὲ ἐν τῇ Βουλῇ, ἐθεώρησαν τὴν ἐλευθερίαν τῆς ἐνάξεως τοῦ τρυγητοῦ ἀπεριόριστον, ἐφ' ὃ σφώτερος τῶν σημερινῶν Νομοθετικῶν τοῦ 1836, παραλαβὼν θεσθαίως καὶ ἐξ ἄλλων Νομοθεσιῶν, διέταξεν ἐν ἀρθρῷ 69 ὅτι τὴν ἐποχὴν τῆς ἐνάξεως τοῦ τρυγητοῦ, θὰ κανονίζῃ κατ' ἔτος ἀστυνομικὴ διάταξις, κατὰ λόγον τῆς ὠριμότητος τοῦ καρποῦ, κατὰ θεσεις, ἐννοεῖται, ἀναγκάως. Τοῦτο τὸ νομοθέτημα, δὲν ἐτηρήθη παρ' ἡμῖν, καθὼς καὶ πάντες οἱ λοιποὶ νόμοι· ἀνάγκη κατ' ἐμὲ νὰ δοθῇ ζωὴ νέα εἰς τοῦτο, νομοθετομένη ἐπιτροπῇ ἐκ δημοτικῶν συμβούλων καὶ ἐγκρίτων κτηματιῶν ἐτησίως, ἢ καὶ ἐκ τῶν κεντρικῶν ἀρχῶν, οἵτινες νὰ ἐκτιμῶσι τὸν χρόνον τῆς ἐνάξεως τοῦ τρυγητοῦ κατ' ἔτος, ἀναλόγως τῶν θέσεων, συνάμα δὲ νὰ δοθῇ καὶ κῆρος εἰς τοιοῦτον νομοθέτημα, τιμωρουμένης τῆς παραβάσεως. — Μόνος ὁ προσδιορισμὸς τοῦ χρόνου τῶν φρενῶσεων δὲν φερεῖ τὴν θεραπείαν, διότι θὰ τρυγᾶται ἄωρος καρπός, ἐκ τῆς ἐσφαλμένης ἰδέας, μὴ βρέξῃ βραδύτερον, ἂν τὸν ἀφήσουν νὰ ὠριμάσῃ καὶ θὰ συσκομίζεται πάντοτε καρπός κακῆς ποιότητος, κατὰ τὴν τὴν γεῖναι, τὸ χρώμα, τὴν ἀφῆν καὶ τὸ θάρρος. Ὁ προσδιορισμὸς ἐποχῆς τῶν φορτώσεων, δύναται νὰ περιορίσῃ τὰς πρὶν καρποῦ ἐμπορικὰς ἐργασίας, ἀλλὰ πιθανόν νὰ θεωρηθῇ καὶ ὡς περιορισμὸς τοῦ ἐμπορίου, ὡς ἐθεωρήθη ἄλλοτε, ὅταν ὁ μακαρίτης Ζαήρης, ἐνταῦθα διατρίβων ἐστέφη περὶ τοιοῦτου νομοθετήματος, ὅπερ καὶ ἠ-οίμασεν, ἔλαβε δὲ τὴν γνώμην τινῶν ἐκ τῶν ἐνταῦθα σταφιδεμπόρων ἐκ τῶν ξένων, καὶ τὴν εὖρεν ἐναντίαν· διὰ τοῦτο δὲν προέβη. Ἄν ὅμως ἀμφοτέρω νομοθετηθῶσιν,

ἀσφαλέστερα θέλει κατασταθῇ ἡ καλὴ ποιότης, πάντοτε ὅμως ὁ προσδιορισμὸς τοῦ χρόνου τοῦ τρυγητοῦ, εἶναι ἀναγκασιότατος.

Ἡ ἐξάπλωσις τῆς καταναλώσεως τοῦ καρποῦ καὶ εἰς ἄλλους τόπους, ἔθλ' σήμερον ὀλίγοις, ἢ οὐδὲν εἰσδίδεται, εἶναι τὸ μόνον σῴτειρον μέσον, καὶ παρὰ πάντων δυσλογούμενον· ἡ Ρωσσία εἶναι τόπος, ἔθλ', συνειθιζόμενος τοῦ καρποῦ πρὸς τροφήν, θὰ γίνεταί, βραδύνων μεγίστη καταναλώσις. Εἰς τοῦτο δεῖν νὰ μεταβῶμεν τοὺς Κινέζους· οὗτοι, ὡς γνωρίζετε ἴσως, εἰσάγαγον τὸ τεῖν τῶν εἰς τὴν γεῖναι, καὶ τὴν χρῆσιν τῶν Ῥώσων, σχηματίζοντες κατ' ἀρχὰς μικρὰς ἐταίριαις, αἵτινες μετέβαινον εἰς διάφορα μέρη, τῆς ὁμοῦ χώρας, καὶ κατασκευάζουσαι δημοσίᾳ τὸ ποτὶν τοῦ τεῖν, τὸ παρῆχον ὡρεῖν πρὸς πότιν εἰς πάντας· δι' αὐτοῦ τοῦ τρόπου ἐσυνειθίσθη ἐκεῖ ἡ πόσις αὐτοῦ, καὶ μετ' ὀλίγον χρόνον, οἱ Ῥώσοι ἤρχισαν νὰ τὸ ζητοῦν, ἡ δὲ Κίνα νὰ εἰσάγῃ ἐκκατομμύρια χρυσοῦ. Ἀκριβῆ περιγραφὴν τούτων ἀνέγνω παρ' ἐνός καὶ ἐπείκεινα ἔτους ἐν τῇ Ἑστῇ. Παρ' ἡμῖν λοιπὸν δύναται, νὰ σχηματισθῇ τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ Συλλόγου ἐταιρεία, ἡ ὁποία νὰ συνενθῇ μὲ τὰ κεντρικώτερα σταφιδόφρα μέρη, νὰ προσκαλέσῃ καταλλήλως τοὺς κτηματίδας νὰ προσφέρῃ ἕκαστος, ὅστις θελήσῃ, ποσοτὸν ἐκ τῆς παραγωγῆς του, νὰ συγκεντρωθῇ ποσόν τι, ἐκ τοῦ ὁποίου μέρος νὰ χρησιμεύσῃ διὰ τὰ ἔξοδα τῆς ἀποστολῆς εἰς διάφορα μέρη τῆς Ῥωσσίας, τὸ δὲ ὑπόλοιπον νὰ διανεμηθῇ ὡρεῖν πρὸς φαγὴν τὸν, εἰς ἀρχιερεῖς Ῥώσων, ἱερεῖς, προκρίτους καὶ τὸν λαόν, νὰ τὸ γευθῶσι, νὰ τὸ γνωρίσωσι, νὰ τὸ συνειθίσωσι ἐπὶ ἐν, οὖο, τρία ἔτη, καὶ δὲν θὰ βραδύνῃ μετὰ τοῦτο, νὰ τὸ ἐπιζητήσωσι, καὶ νὰ το ἀγοράζωσιν. Τοιαύτη μόνον ἰδιωτικὴ ἐνέργεια, κατ' ἐμὲ, δύναται νὰ κάμῃ τοῦτο, ἡ δὲ Κυβέρνησις δύναται νὰ ἔλθῃ ἄρωγός, ἀπαλάττουσα φορεῖν τὸ οὕτω ἀποσταλῆσθαι ποσόν, καὶ εἰς τὴν πρώτην ἀποστολὴν συνεργούσα διὰ τῶν Προξένων τῆς καὶ ἄλλων ἐπιστήμων ὁμογενῶν εἰς τὴν καλλήτεραν καὶ εἰλικρινῇ ὡρεῖν τοῖς πᾶσι διανομήν. Τὰς περαιτέρω λεπτομερείας, θὰ κανονίσῃ θεσθαίως ἡ διορισθεῖσα ἐπιχειρητικὴ ἐπιτροπὴ. Ἔγω πιστεύω, ὅτι ἐκ μέρους τῶν κτηματιῶν, θὰ ἀπαντηθῇ προθυμία εἰς τὴν μικρὰν θυσίαν ποσοῦ ἐκ τοῦ καρποῦ τῶν, ἡ ὁποία θὰ τοῖς ζητηθῇ, ἡ δὲ πεποιθήσις μου εἶναι, ὅτι ἡ ἐπιχειρησις θὰ δώσῃ εὐάρεστα ἀποτέλεσματα εἰς τὸ μέλλον, καὶ μελλόν λίαν προσεχές.

Αὐταί εἶναι αἱ ἰδέαι μου, οἱ ἀρμοδιώτεροι δὲ αὐτὰς κρίνουν τὸ καλλήτερον

Σὰς ἀσπάζομαι.

Ὁ φίλος σας

Παυσαρίας Θ. Χυλάς.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Τὸ ζήτημα τῆς σταφίδος ἐξακολουθεῖ ν' ἀπασχολῇ ζωηρῶς τὸ ἐνταῦθα κοινόν, μετ' ἐνδιαφέροντος δὲ καὶ ἀνψυχίας συζητοῦνται αἱ τύχαι τοῦ προϊόντος ἡμῶν τούτου, ἐξ ὧν ἤρτηνται αἱ τύχαι τοῦ τόπου ὑπὸ οἰκονομικὴν ἑποψίν. Εἰς συστηματικώτεραν μελέτην τοῦ ζητήματος ἔδωκεν ἀφορμὴν πρῶτον μὲν, ἡ ἐν ταῖς ἀγοραῖς τῆς Βύρως κακὴ θέσις τοῦ προϊόντος τούτου· δευτέρον δὲ, τὸ ὑπόμνημα τοῦ συμπολίτου ἡμῶν κ. Γ. Ἀναγνωστοπούλου, ὅπερ ἐν δυοὶ προηγουμένοις φύλλοις τοῦ Φορολογουμένου εἰδημοσιεύσαμεν· διότι δι' αὐτοῦ διεφωτίσθησαν αἱ δυσχερεῖς περιστάσεις εἰς αὐτὴν περιήλθεν ἡ ἡμετέρα σταφίς καὶ κατεδείχθησαν τὰ μέσα πρὸς ἀποτροπὴν αὐτῆς τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ἐπικειμένης κρίσεως, καὶ τρίτον τοῦ παρ' ἡμῖν Ἐμπορικοῦ Συλλόγου κ' Ἐρμῆς αἱ πεφωτισμέναι συζητήσεις, αἵτινες ἔδωσαν ἀφορμὴν νὰ ἀναπτυχθῶσι καὶ συζητηθῶσι γινώμαι καὶ σκέψεις πεπερασμένων ἀνδρῶν ἐπὶ ἀντικειμένου τόσο σημαντικοῦ. Οὐχ ἥττον τὸ ζήτημα ἐ-

θετε εἰς τὴν πραγματικὴν αὐτοῦ θέσιν ὁ κ. Πρωθυπουργός ἐν τῇ πρὸς τὴν Βουλὴν ἐκθέσει αὐτοῦ, δι' ἣν ὠρίθησαν σφαιρότατα τὰ ὅρια τῆς Κυβερνητικῆς καὶ τῆς ἀτομικῆς ἐνεργείας καὶ τὰ μέσα αὐτῶν, δι' ὧν δύναται ν' ἀποτραπῇ ἡ ἀπειλούμενη κρίσις. Ἐπὶ τῇ θέσει οὖν τοῦ προσδιορισμοῦ τούτου τοῦ κρείου Πρωθυπουργοῦ καὶ τῶν ὑποδείξεων τοῦ ὑπομνήματος τοῦ κρείου Γεωργίου Ἀναγνωστοπούλου, τὰ καθήκοντα τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὰ τῶν ἰδιωτῶν διαγράφισαν ὅσον ὅσον τε καλῶς, ἐντὸς δ' αὐτῶν ἐκάστη τῶν δυνάμεων τούτων, ἥτε δηλονότι κυβερνητικὴ ἐνέργεια καὶ ἰδιωτικὴ ἐργασία, εὖ εἰς σάδιον συντητικῆς ἐργασίας. Εἰς τὴν Κυβερνήσιν δὲν θὰ ὑποδεικνύμεν το ἐπὶ τοῖς προκειμένοις καθήκον τας, διότι δι' ὧν ἐξέθετο περὶ τούτου πρὸς τὴν Βουλὴν ὁ κ. Πρωθυπουργός, ἔδειξεν ὅτι συνεισθάνεται τοιοῦτο καθήκον τας τὴν ἀτομικὴν δ' ἐνεργείαν θὰ ἐκπροσωπήσῃ ὁ παρ' ἡμῖν Ἐμπορικός Συλλογός κ' Ἐρμῆς, ὅστις ἀρκετὴν ἔχει πρὸς τοῦτο ἡλικίαν καὶ δυνάμιν. Τὰ λοιπὰ, ὅσα ἐπείκεσαν ἐν τῇ Βουλῇ καὶ ἐγράφησαν περὶ τούτου εἰς τὸν δημοσίον τύπον, ἐλάχιστα συνεισέφερον, εἰς τὴν ἐνθῆν θυσίαν τοῦ ζητήματος καὶ εἰς τὴν διαφώτισιν αὐτοῦ. Διὰ τοῦτο πολλὴ δρεῖλεται εὐγνωμοσύνη τῇ Κυβερνήσει, καὶ πολὺς ἔπαινος τῇ κ. Ἀναγνωστοπούλῳ, εἰς ὃν ἐν ἐπείκε καλόν τι ἐκ τῆς κινήσεως ταύτης τῶν ἰδεῶν, πολὺ μέρος τοῦ καλοῦ τούτου θὰ δρεῖλωμεν εἰς αὐτόν.

— Ὁ Ἐμπορικός Συλλογός κ' Ἐρμῆς εἶχεν, ὡς γνωστόν, συστήσει ἐπιτροπὴν ἐκ τῶν μελῶν του, εἰς ἣν ἀνέθετο τὴν μελέτην τῶν ζητημάτων αἵτινα ἀνεκινήθησαν ἐπ' ἐσχάτων περὶ τῆς θέσεως τῆς ἡμετέρας σταφίδος. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη, μετὰ ἐπανειλημμένων ἰδιαίτερων συνεδριάσεων, ὑπέθεσε κατὰ τὴν γενικὴν συνεδρίαν τοῦ Συλλόγου τῆς παρελθούσης τρίτης τὴν ἐκθέσιν ταύτην, ἥτις καὶ ἀνεγνώσθη πρὸς τὸ σῶμα. Ὁ Σύλλογος ἀκούσας τὴν ἐκθέσιν ταύτην, ἔκρινεν ὅτι δὲν ἐπρεπε νὰ συζητηθῇ ἐπ' αὐτῆς ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἀνέβηκε νὰ πράξῃ τοῦτο μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐ. τῇ Γαλλικῇ Βουλῇ συζητήσεως τῆς μετὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ Γαλλίαν ἐμπορικῆς συμβάσεως καὶ τὴν ἐκθέσιν αὐτῆς.

— Τὰ δημοτικὰ ἡμῶν πράγματα ἐτραγυῖθησαν ἐπὶ μᾶλλον κατὰ τὰς τελευταίας ταύτας ἡμέρας, σπουδαίει δὲ ἀνεγίνεσαν διαφωνίαι καὶ ἐριδὲς μετὰ τὴν Δημάρχου καὶ δημοτικῶν συμβούλων καὶ μετὰ τὸν πρὸς ἀλλήλους. Ἡ συνεδρίασις τοῦ Συμβουλίου τῆς παρελθούσης δευτέρας καθ' ἣν ἤρξατο ἡ τοῦ δημοτικοῦ προϋπολογισμοῦ συζήτης, ἀπεκάλυψε νέας ἀδυναμίας τοῦ σώματος καὶ ὅτι ἐν αὐτῷ ὑπάρχει σύγχυσις ἰδεῶν ἀξιοθρήνητος. Τὸ ἐφ' ἡμῖν, μετὰ τὴν λίαν τῆς παρελθούσης Παρασκευῆς καὶ μεθ' ὅσα ἐκθέτομεν ἀνωτέρω περὶ δημοτικοῦ συστήματος, ἐν τῇ ἀπολογίᾳ ἡμῶν, οὐδεμίαν ἔχοντες ὁρεῖν νὰ ἐπανέλθωμεν τόσο ταχέως εἰς ἐπισκοπήσιν πραγμάτων τόσο ἐλασίων.

— Ὁ κ. Ἀστυνόμος ἡμῶν κ. Κλεώπας ἀνεχώρησεν εἰς Ἀθήνας, καθ' ἣν λέγεται ἵνα μὴ ἐπανέλθῃ ἐνταῦθα πλέον, διότι ἐπέσθη ὅτι ὑπὸ τὸ ὑπάρχον Δημοτικὸν σύστημα ἀδυνατεῖ νὰ ἐκπληρώσῃ πρεπόντως τὸν προορισμὸν του.

— Σήμερον διεβιβάσθη ἐνταῦθα τηλεγραφικῶς ἡ εἰδησις ὅτι ἡ γαλλικὴ βουλὴ ἀπερρίψε τὴν μετὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ Γαλλίαν ἐμπορικὴν σύμβασιν διὰ πλειοψηφίας ἐνδεκα ψήφων.

— Τὴν ἐρχομένην Τρίτην, 6 τρέχοντος, ἑορτὴν τοῦ ἁγίου Νικολάου δὲν δέχεται ἐπισκέψεις ὁ κ. Νικόλαος Πάνου. Ἐπίσης δὲν ἑορτάζουσιν οἱ κ. κ. Νικόλαος Γ. Τριάντης καὶ Νικόλ. Παλαδίνος.

— Ὁ συμπολίτης ἡμῶν κ. Νικόλαος Βουρλόμης ἔμπορος ἐμνηστεύσατο τὴν καλλίστην κα' εὐηγμένην δεσποινίδα Ἑλένην Βασιλ. Γεωργακοπούλου, τῆς γνωστῆς ἐνταῦθα οἰκογενείας. Αἱ φίλοι συγγαίρουσιν καὶ εὐχονται τὰ βέλτιστα.

— Ἐκ τῶν καταστημάτων Ἀνέστη Κωνσταντινίδου ἐξέδοθη τὸ 9ον τεῦχος τοῦ Ἀρχαίου καὶ Ἀεζικοῦ τοῦ κ. Α. Ρ. Ραγκλητῆ περὶ τῆς

ελάττωσις ἐν τῷ κειμένῳ. Τελείται δευτέρῃ 14-15
κατὰ τὸν ἔκδοθῆται μετὰ 15 ἡμέρας.

— Ὁ ἱερὸς κ. Π. Π. Βλαχούπουλος, δι-
λίσσει τὴν προσηχὴ Κυριακὴν ἐν τῷ ἐνταύθα ἱερῷ
ναῶ τοῦ τοῦ ἁγ. Δημητρίου.

Η ΚΑΜΠΑΝΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΟΥ

Ἐν τῷ μέσῳ τούτου σκότους τῶν αἰώνων τῆς δουλείας
τὴν διάσωσιν τῆς γλώττης τῶν Ἑλλήνων Νικησίου
καὶ τὸν πόνον σου συνάμα γὰρ τὴν δόξαν σου πατρίδα
«ἐστὶν ἡ καμπάνα τοῦ χωρίου σου», Βαλαδάνη, ἐνθους εἶδα.

Ἐνα πόνον μου ἐνώνω μετὰ τὸν πόνον σου τὸν θεῖον
«Εἶθ' ἐγκώμια νὰ ψῆλλω τῶν καλῶν σου συγγενῶν,
τοῦ χωρίου τῶν ἡ καμπάνα χαρμυλῶν νὰ κτυπήσῃ
καὶ αὐγὴ Ἐλευθερίας νὰ τοῦς γλυκοχαίρειται»!

ΗΛΙΑΣ ΣΥΝΟΔΙΝΟΣ.

«Ἡ φαντασία εἶναι ὁ πνεύμων τῆς ψυχῆς»
Hippel.

Τὸ νὰ κρίνῃ τις ἀσφαλῶς σύγγραμμά τι καὶ
νὰ ἐμβαθύνῃ ἐν ταῖς ἰδέαις αὐτοῦ εἶναι λίαν δυ-
σχερὲς, πᾶς δὲ ὁ ἐπιχειρῶν τοιοῦτον τι, ἀνα-
λμβάνει μεγάλην εὐθύνην ἀπέναντί τε τοῦ κοινοῦ
καὶ τοῦ συγγραφέως τοῦ κριθεμένου ἔργου. Τούτ'
ἐνεκὸν οὐδὲως προτιθεμαι ἵνα λάθω νὰ χεῖρας
κριτικὴν σμίλην καὶ ὡς χειρουργὸς ἀνατάμω τὸ
ὑπὸ τὸν ἀνωτέρω γοητευτικὸν τίτλον περισπυρῶ-
στον ἔργον τοῦ διακεκριμένου λογίου κ. Ἰωακείμ
Βαλαδάνη, ποιῶν ἐπ' αὐτοῦ μελέτην τινά, ἣ καὶ
ἀνάλυσιν, ἀλλ' ἀπλῶς θελω ῥίψει ἐπὶ τοῦ χάστου
ὧδε τὰς ἀνωμαλίας ἐντυπώσεις, αἱ τὸ ἐν λόγῳ
ἔργον παρήγαγεν ἐν ἐμοί, ἱκανοποιῶν οὕτω τὸν
κατ' ἀκολουθίαν γεννηθέντα ἐν τῇ καρδίᾳ μου
πόθον τοῦ νὰ ἐκδηλώσω τὸ ἐπ' αὐτοῦ συναισθη-
ματά μου· καθόσον ὁ ἄνθρωπος πιστὸν ὄργανον
ᾧ τῶν ψυχολογικῶν νόμων, ἐκφράζει πᾶν ὅτι
αἰσθάνεται, εὐγενὲς, φιλὸν, εὐάρεστον, ἀλγεινόν·
Ἡ θέα τοῦ ἐν Ὀλυμπίῳ ἀριστοτεχνήματος τοῦ
Πραξιτέλους καὶ τὸν οὐδὲ κατ' ἐλάχιστον κατέ-
χοντα τὸ αἶσθημα τοῦ ὥραιον ἀπετυγμένον, με-
μόνον τὰ ἀπλὰ ἀ-θωπινὰ εἰστικὰ βιοῦντα, κα-
θιστά, συνελόντι εἰπεῖν, ἐνέον, ἣ αἴγλη τοῦ ἰδεώ-
δους ἐκείνου κάλλους τῆς θείας τέχνης τοῦ ἀφαι-
ρεῖ τὴν ὄρασιν καὶ δὲν ἐλκεται ἐκεῖ ἱσταμένως, ἣ
διὰ τῆς ψυχῆς τοιαύτη εἶναι ἡ ἐπ' αὐτοῦ παρα-
γομένη γοητεία. Οὕτω, παραπλησία εἶναι ἡ προ-
γινόμενη ἐντύπωσις ἐκ τῆς θείας τελείας εἰκόνος,
ἣ ἐκ τῆς ἀναγνώσεως πραγματικῶς ὥραιου
βιβλίου. Διό—τὸ ὁμολογῶ ἐν πάσῃ τῇ εὐλικρινείᾳ
—«Ἡ Κ α μ π ά ν α τ ο ὦ χ ω ρ ι ο ὦ μ ο υ»
δὲν μοι ἤρесе μόνον, ἀλλὰ με ἐγοητεύσεν, ἐμψυ-
χίσασα ἐν ἐμοὶ θεοῦ αἶσθημα εὐγνωμοσύνης καὶ
θαυμασμοῦ πρὸς τὸν συγγραφέα. Τούτο ἔδωκε, καθό-
σον ἡ μεγάλη καὶ φιλοπατρὶς καρδία τοῦ ἀπεικο-
νίζεται ἀριδύλως ἐπ' ἡλικίας μελετήσεως τοῦ βιβλίου
τοῦ καθορᾶ ἐν αὐτῷ τις το ελαττέριον τοῦ ἐπικρα-
τούτος αἰσθημάτων, τὸ σθένος τοῦ πνεύματός τοῦ
καὶ τὸ τελειὸν τῆς διανοητικῆς αὐτοῦ μορφώσεως,
καὶ εὐχαριστεῖται, καθόσον ἡ πρωτοτυπία τοῦ
ζωτικώτατου θεματος τοῦ βιβλίου, ἡ γοργότης
καὶ χάρις τοῦ λεκτικοῦ, εἰσὶν ἀπερίγραπτοι θεᾶ-
ται τέλος τὴν ψυχικὴν καὶ διανοητικὴν εἰκόνα τοῦ
ἀνθρώπου ὑπὸ τὸν συγγραφέα, ὡς λέγει ὁ Pascal.

Ἦν κυρία θέσις τοῦ ἐν λόγῳ ἔργου εἶναι ἡ
διάσωσις τῆς Ἑλληνικῆς γλώττης καὶ τῆς ὁμο-
δόξου πίστεως ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ, μεθ' ὅλας τὰς πε-
ριπετείας καὶ κινδύνους, οὓς διοτρέχει ὁ Ἕλληνας
σὺν ἀπὸ αἰώνων μέχρι σήμερον. Εἰς μαρτυρίαν
τούτου προσάγεται ἐν αὐτῷ ἀποσπασμα ἀνεκδό-
του γλωσσario τοῦ αὐτοῦ συγγραφέως, ἐμπεριέ-
χον ἀπειρίαν διασωθεῖσων ἀρχαιοτάτων ἑλλη-
νικῶν καὶ ὁμηρικῶν λέξεων. Ὡς ἀπαιτήρια δὲ τὸ
ιστορικὸν ἐπεισοδιον—δι' οὗ καὶ κατατρίβει τὸ
ἔργον—τῆς ἀνατίσεως τῆς πρώτης «καμπάνας»
ἐπὶ τὴν ἐκκλησίαν τοῦ χωρίου τοῦ ἀ' Αραβάνι,
ἣν ἐδωκόσατο ὁ Χρῆστος Καζόγλου, λαβὼν τὴν
ἐπὶ ταυτὶ ἀδείαν, μετ' ἀπαγόρευσιν ἐπ' ὅλοκλη-

ρῆσιν αὐτῆς καὶ τῆς ἐκ τῶν πρώτων ἡγῶν παρα-
χρησῆς, καὶ τοῦ ἐντοπισμοῦ παρὰ τοῖς παριστα-
μένοις, ὡς αἱ καρδίαι ἐπαλλοῦν ἐξ ἐλπίδος καὶ
συγκινήσεως κατ' ἐκείνην τὴν ὥραν, καθόσον τοῖς
ἐφάνη ὅτι, ἡ χαρμύδωνος καὶ ἡ ἡχοῦ φωνὴ τῆς, ἣν
ὁ ἀντίπαλος τῆς μεγάλης τῆς ἐλευθερίας σκαμ-
πινὰς τῆς Ἀγίας Λαύρας, δι' οὗ τοῖς ἀνηγγέλ-
λετο ἡ προσεχὴς πραγματοποίησις τοῦ ὀνείρου τοῦ
ἔθνους.

Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν ἐν γένει πλοκὴν, εἶναι τοι-
αύτη, ὥστε πᾶς τις, ἀναγινώσκων τὸ ἔργον, πεί-
θεται ὅτι ὁ κ. Ἰωακείμ Βαλαδάνης, μεταξὺ ὁλι-
γιστῶν εἰς τοιοῦτου εἶδους θέματα, κατέχει τὸ
μυστήριον, δι' οὗ συμπαρασύρει τὸν ἀναγνώστην,
ὅτε μὲν συγκινῶν αὐτὸν μέχρι δακρύων διὰ τὴν ἀ-
πώλειαν τῆς πατρίδος εὐκλείας, ὅτε δὲ κινῶν τὸν
ἄπειρον αὐτοῦ θαυμασμόν διὰ τὴν ἐγκαρτέρησιν
τῶν δούλων αὐτοῦ ἀδελφῶν.

Ἐξ ἄλλου, ἐξετάζων ἐπὶ τὸ γενικώτερον καὶ πᾶς
τὸ ἐν λόγῳ ἐθνοφιλὲς σύγγραμμα, αἰσθάνομαι
τὴν καρδίαν μου πληρουμένην παρηγόρου ἐλπίδος,
καθόσον ἡ συγγραφή τοιούτων ἔργων τεκμηριῶ
ὅτι ἐκ τῶν συγχρονῶν λογίων οὐχὶ πάντες παρεν-
νόησαν τὴν ἀποστολὴν τῶν συγγραφέων. Εἰδή, ὡς
ἐχάσις μὲν ἐν γένει εἶναι ἡ ἀθωμία καὶ ἀπαι-
σιοδοξία, δι' ὧν προσπαθεῖσι νὰ καταστήσωσιν ἐ-
παχθὴ τὸν ἔβον ἐκείνων, οἵτινες ἐν τῇ ἀπλοϊκῇ
ταύτῃ τῶν σκέψεων νὰ διέλθωσιν ἐπὶ τῆς γῆς
ἄδοντες ὡς θαλάσσια πεπνῆ ἐν μεσῷ τρικυ-
μίας, ὡς ἤρωες δὲ ἡ ἐκπορευομένη θυγάτηρ καὶ
μοιχαλὶς οὐζοῦς· ἀλλ' ὁ ἀρχοῦσι καὶ τιεῖς ἐξ
αὐτῶν, οἵτινες τὸ ἀλλαντὸν αὐτῶν χρησιμοποιοῦ-
σιν ἐπωφελῶς, ἐκλεγόντες ὡς θεῖα μὲν ὑπο-
θέσεις καθαρῶς ἑλληνικάς, καθόσον ἡ Ἑλλὰς ἔχει
πληκτοῦτον θησαυρὸν παραδόσεων, μύθων, θρύλων,
ποιήσεως καὶ ἱστορίας, ὥστε καὶ ὁ ἐλάχιστος θε-
ράπων τῶν Μουσῶν θά ἐδύνατο νὰ συντελέσῃ διὰ
τῆς γραφίδος τοῦ εἰς τὴν ἀνέηρσιν τῶν νέων με-
λῶν τῆς Τέχνης, ὡς ἐχάσις δὲ τὴν ἡθικὴν,
αὐταπάρνησιν, συγγνώμην καὶ ἀλήθειαν.

Περαιτέρω ἤδη ἐπαναλαμβάνω ὅτι δὲν ἐπεχει-
ρησα ὧδε κριτικὴν, καθόσον ἤθελεν εἶσθαι διάβη-
μα ἀνώτερον ἴσως τῶν δυνάμεών μου, ἐὰν ἐβουλό-
μην νὰ μετρήσω τὸ ὕψος γίγαντος διὰ τῆς νανείου
γραφίδος μου· ἀλλὰ, πετώντι καλὰ μω, ἐρρίψα εἰ-
λικρινεῖς τινες ἐντυπώσεις πηγαζούσας ἐκ τοῦ βί-
θους τῆς καρδίας μου.

Διὸ καὶ πάλιν ἀναφωνῶ ὅτι «Ἡ Κ α μ π ά ν α
τ ο ὦ χ ω ρ ι ο ὦ μ ο υ» εἶναι θαυμασία μελέτη,
ἣ τὴν ἀνάγνωσιν συνιστᾷ ἰδιαίτερος πρὸς τοῦ
εὐαίσθητους καὶ εὐγενεῖς τὴν καρδίαν.

Λεωνίδας Καραλλόπουλος.

Οἱ σύνδικοι τῆς πτωχεύσεως τοῦ Δημητ. Μι-
χαλοπούλου παντοπώλου εἰδοποιοῦσιν ὅτι μετὰ
τρεῖς ἡμέρας ἀπὸ σήμερον θελοῦν πωληθῆναι διάφορα
εἶδη τοῦ παντοπωλείου ἐν αὐτῷ τῷ καταστήματι
τοῦ πτωχοῦ καθ' ὥραν 10 π. μ. καὶ καλοῦνται οἱ
βουλομένοι νὰ ἀγοράσωσιν ἐξ αὐτῶν.

Οἱ σύνδικοι

Ι. Β. Μαραγκόπουλος
Ιωάν. Λιάκουρας

ΠΟΤΟΠΟΙΕΙΟΝ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Κείμενον ἀπέναντι τῆς οἰκίας τοῦ Ιατροῦ κ. Χα-
τζοπούλου.

Κατασκευάζει διάφορα ποτά ἐκ τῶν κοινῆς χρῆ-
σεως ρακοπωλείων καὶ μάλιστα Μ α σ τ ῖ γ α ν
Χί ο υ ἐκλεκτὴν καὶ Π Ο Τ Α Β Υ Ρ Ω Π Α Ι Κ Α, ἥτοι
Κ α ρέ, κ ε ρ α σ ῶ, σ α ρ τ ρέ ζ, ἀ ν ῖ ζ έ, β ο ρ δ ῶ κ λ π.
δι' ἅπαντα τιμὰς μέτριας, ἀληθῶς μέτριας.

Ὁ σ κ ι μ ᾶ σ α τ ε

Καθηγητὴς εὐμέθοδος εἰς τὴν Γαλλικὴν καὶ ἱ-
ταλικὴν, ὑποσχόμενος τοῖς προσερχομένοις ταχεῖαν
ἐκμάθησιν τῶν γλωσσῶν τούτων, δέχεται παρὰ
δόσεις ἰδιαίτερας μετὰ διδάκτρα μέτρια.

Ἡ διεύθυνσις τοῦ παρὰ τῷ ξενοδοχείῳ τῆς Εὐρώπης.
Ἐν Πάτραις τῇ 20 Νοεμβρίου 1888.

Ὑ δ ω ρ Κ ο λ ω ν ῖ α ς.

— ! EXCELSIOR ! —

Τὸ ἀπὸ τὴν μεσαιωνικὴν ἐποχὴν γνωστότατον
τοῦτο ταλλαντικὸν ὕδωρ, εἶνε τὸ μᾶλλον χρῆσι-
μον εἰς τὴν ὑγιεινὴν καὶ τὸν καλλωπισμὸν τοῦ
δέρματος. Ὀλίγαι σταγόνας αὐτοῦ ριπτόμεναι εἰς
τὸ πρὸς νύψιμον ἢ λουτρὸν ὕδωρ, τὸ γαλακτίζουσιν
οὕτως ὥστε μαλακύνει τὸ δῆμα καὶ λευκαίνει
αὐτό, εὐωδιάζει τὸν ἀέρα καὶ τὸ σῶμα εὐαρεστώ-
τατα καὶ τοῖζει τὸν ὀργανισμόν. Ὁρέλιμον καὶ
κατὰ τῶν λειποθυμιῶν, τῆς ἡμικρανίας, καὶ τῆς
κεφαλαλγίας, εἰς ἐν τῶν ἀπαραιτήτων εἰκογενεῖ
ακῶν φαρμάκων, ἰδίως ὅταν συντεθῇ ἐξ ὕλικῶν
πρωτίστης ἐκλογῆς, καὶ καθ' ὅλην τὴν τέχνην, ὡς
τὸ παρασκευάζει καὶ πωλεῖ τὸ φαρμακεῖον

Κ. ΚΑΛΥΒΩΚΑ

Ἐν Πάτραις.

Μαθητὴς τῆς τετάρτης τάξεως τοῦ Γυμνασίου
ἡθικώτατος ζητεῖ εἰκίαν ἐν ἣ νὰ ὑπάρχωσιν δύο
ἢ καὶ τρεῖς παῖδες, οὓς νὰ προγομνάζῃ καὶ νὰ
ἐξακολουθῇ τὰς σπουδὰς του. Πληροφορίαι παρὰ
τῷ βιβλιοπωλεῖ τοῦ κ. Κ. Ντούκουρη.

Τελειόφοιτος τῶν μαθηματικῶν δέχεται
κατ' οἶκον παραδόσεις μαθητῶν. Περαιτέρω
πληροφορίαι εἰς τὸ τυπογραφεῖον μας.

Εἰς τὴν Οἰναποθήκην ἀδελφῶν Ἀσημακοπού-
λων ἢ Μασούρα κειμένην κατὰ τὴν ἐδὸν ἄγιος
Ἀνδρέας καὶ πλησίον τῆς Μεσημβρινῆς ἀγορᾶς
Πατρῶν, πωλοῦνται οἱ-οὶ ἐγγῶροι ἀρίστης ποιό-
τητος διαφόρων ποιότητων καὶ ἐσοδείας τοῦ 1887
ὁ μὲν μέλας πρὸς λεπτά 80 τὴν ὀκά, ὁ δὲ λευ-
κὸς μισθῆτος πρὸς μίαν δραχμὴν τὴν ὀκά καὶ ὁ
τῆς ἐσοδείας τοῦ 1883 ἥτοι πενταετῆς μέλας
πρὸς δραχ. 2 τὴν ὀκά.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ Σφαιριστήριον τῆς νέας Γαλλικῆς
κατασκευῆς. Περὶ τῆς τιμῆς κλπ. συνηνεηθῆτω ὁ
βουλομένος μετὰ τὸν διευθυντὴν τοῦ ἐνταύθα Λεσχί-
διου.

Εἰς τὸ τυπογραφεῖον τοῦ «Φορολογουμένου»
πωλεῖται ἡ νεωστὶ ἐκδοθεῖσα ἱστορία τῶν Πα-
τρῶν ὑπὸ Στεφ. Ν. Θωμοπούλου ἀντὶ δραχ. 5.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἀπὸ πρώτης
Ἰανουαρίου προσεχούς ἔτους 1889.
Τὸ παρὰ τῷ Τελωνεῖῳ τριώροφον
Ξενοδοχεῖον τοῦ κ. Νικολάου Θω-
μοπούλου.